

Sygn. akt IV KO 141/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **A. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 24 listopada 2021 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt III K (...),

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W judykaturze ugruntowany jest pogląd, że oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania sądowego wchodzi również w grę, gdy autor wniosku co prawda odwołuje się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalne jej przywołanie, ale nie wskazuje, jakie konkretne okoliczności przemawiają za wznowieniem procesu (zob. post. SN z 12 kwietnia 2018r., III KO 25/18).

W przedmiotowej sprawie trzeba zatem stwierdzić: skoro A. M. wyraźnie dał do zrozumienia, że upatruje podstawy wznowienia procesu w przepisie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., ale zaniechał wskazania, nawet w sposób lakoniczny, jakie to nowe fakty lub dowody miałyby świadczyć o błędności zaskarżonego wyroku, to należało odmówić przyjęcia tego wniosku na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. Wyznaczanie w takiej sytuacji skazanemu obrońcy z urzędu byłoby postąpieniem całkowicie niecelowym.

Przedmiotowe rozstrzygnięcie nie zamyka możliwości złożenia ponownego wniosku, w którym jednak trzeba wskazać konkretne dowody, o których mowa w art. 540 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.